

פרו טו קול מס' 55/7

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ב', כ"ד באייר תשי"ט - 1.6.59 ב-10.30

השתתפו : ז. ורהפטיג - יו"ר
ב. אזניה
י. אלון
ע. איכילוב
ה. ברגר
י. בורג
ד. בר-רב-האי
י. גרוס
ע. דגני
ש. הלל
ש. יוניצ'מן
ב. לוקר
ט. סנה
ח. צדוק
י. קליבנוב
ש. רוזנברג
ח. רובין

מוזמנים : פ. רוזן - שר המשפטים
ח. כהן - היועץ המשפטי
א. ידן - המשנה ליועץ המשפטי
ט. אלון - משרד המשפטים
ה' רוזנטל - משרד המשפטים

סדר-היום : 1. חוק השופטים (תיקון);
2. חוק הדיינים (תיקון);
3. חוק החכרת קרקעות (הוראות שעה);

אני פותח את הישיבה.

היו"ר ז. ורהפטיג:

קיבלתי בקשה טלפונית מסיעת "חירות", לדחות את ההצבעות בחוק להגבלת תעמולת הבחירות, מאחד שחברי-הכנסת שופמן ובגין צריכים היו לנסוע לאזכרה לעולי הגרדום ולא יספיקו לצוא לישיבה. המסחתי שלא נצביע היום, ומאחר שכך, חשבתי שלא נמשיך כלל היום בדיון בחוק זה, אלא נסיים חוקים שאנו נמצאים באמצע הדיון בהם.

1. חוק השופטים (תיקון).

סעיף 17(ג).

ח. כהן :
הוראה זו באה רק להשוות את מצב השופטים למצב שרים, חברי כנסת ועובדי המדינה. הוכרו כבר לצורך זה, למשל, השירות בסוכנות, בוועד הלאומי, ולגבי עובדי המדינה - השירות בסוכנות ובמוסדות הלאומיים בדרך כלל. אותו דין צריך לחול גם על שופטים.

ש. רוזנברג:

אנחנו צריכים להחליט בשאלה מתי מותר לשופט לצאת לפנסיה. שאלה זו אינה שייכת לוועדת הכספים. ועדת הכספים תחליט רק, לאחר ששופט רשאי לצאת לפנסיה, איזו תקופה תובא בחשבון לצורך חישוב גודל הפנסיה.

ח. רוזנין:

ועדת הכספים לא תיקבע את הדברים לגבי פרט זה או אחר, אלא היא תיקבע כללים

לגבי סוגים שונים.

"תנאים".

הייתי מציע למחוק בסוף הסעיף את המלה

ח. צדוק:

צריך להבחין בין תקופה קודמת הנלקחת בחשבון לצורך יציאה לפנסיה ובין תקופה קודמת הנלקחת בחשבון לצורך חישוב סכום הפנסיה המגיע. אני מבין שהסעיף הזה חל על תקופת שירות קודמת בין שהיתה ברציפות ובין שהיתה שלא ברציפות. אין בכך הבדל לגבי חישוב הסכום המגיע. אבל יכול להיות הבדל לגבי הזכות לפרוש. ויתכן מאוד שבסעיף קטן (ב) אין צריכים להסדיר את ענין התשלומים, אלא לקבוע רק איך יצורפו שנות השירות לגבי הזכות לפרוש לפנסיה.

אשר לסעיף-קטן (ג), הייתי מציע להבהיר

כי הכוונה היא לקבוע את הזכויות הנובעות מתקופת שירות קודמת, הן לגבי הזכות לצאת לפנסיה והן לגבי שיעור הפנסיה.

ש. רוזנברג:

אני מציע למחוק את סעיף-קטן (ג).

ועדת הכספים מוסמת להחליט מהי הפנסיה

ששופט זכאי לקבל. הדבר שאותו אנחנו צריכים לקבוע הוא מתי רשאי שופט

לצאת לפנסיה, ולגבי שאלה זו אני מציע להוסיף לתקופת כהונתו כשופט

רק אותה תקופה שכיהן באיזה מוסד משפטי. לא יתכן ששופט יכנס לתפקידו

ואחרי שנה יצא לפנסיה, בזכות שירותים קודמים שלו.

היו"ר ז. ורהפטיג:

היתה הצעה להגביל שירות קודם לתפקיד שיפוטי

או מעין שיפוטי. דומני שההבדל אינו גדול.

ועדת הכספים אינה מרבה לאשר מוסדות.

ש. רוזנברג:

היא אישרה את כל מוסדות המדינה, את הצבא,

את הסוכנות.

ח. כהן:

בניח שאדם כיהן 15 שנה כשר בממשלה,

ולאחר זאת מסנים אותו כשופט בית-המשפט

העליון והוא מכהן בתפקיד זה במשך חמש שנים. איבני מבין מדוע אין להתחשב

בתקופת שירותו הקודמת, לגבי שאלת הפנסיה. אין שום טעם להגביל זאת דוקא

לתפקידים שיפטיים.

גם אני מסכים שלגבי חישוב הסכום יש כבר

סמכות בידי ועדת הכספים, והשאלה היא רק לגבי האפשרות לצאת לפנסיה.

1. הוחלט: לקבל את ההצעה האומרת למחוק את המלים "בהתחשב

עם כל תשלום או זכות שרכש לרגל פרישתו משירותו

הקודם" וכן את המלה "בתנאים".

2. לדחות את הצעת ש. רוזנברג להוסיף לתקופת כהונתו

כשופט רק תקופת כהונה בתפקיד שיפוטי או מעין-שיפוטי.

סעיף 23.א.

היתה הצעה למחוק את המלים "מן הדיון".

היו"ר ז. ורהפטיג:

אני מציע במקום "מן הדיון ומוז הצדק" -

כהן:

היתה הצעה של נציגות השופטים למסור את ענין הקיצבה לבית-הדין המשעתי, ולא רק

היו"ר ז. ורהפטיג:

במקרים היוצאים מן הכלל.

היתה הצעה של ח"כ בגין לקבוע כי בית-הדין המשעתי רשאי להחליט לשלול את הקיצבה, במקרים של העברת שופט מכהונתו לפי שלושת הסעיפים-הקטנים הראשונים, ואילו לגבי הסעיף-הקטן הרביעי, לקבוע שלילת הקיצבה באופן אוטומטי.

היתה גם הצעה שבית-הדין המשעתי יוכל

לקבוע גם את גובה הגימלה.

ח. כהן: אינני יודע אם יפה עשו השופטים הנכבדים שהופיעו כאן, שעוררו את כל הבעיה מחדש.

אבל כיון שעשו זאת, מחובתו להביא בפניכם את נקודת-המבט של הממשלה.

הממשלה הציעה כי אם בית-הדין המשעתי מצא כי שופט אינו ראוי להמשיך בכהונתו, לא תשולם לא קיצבה, ללא יוצא מן הכלל. כי בית-הדין המשעתי אינו חייב להעביר את השופט מכהונתו במקרים כאלה, ואם החליט לעשות זאת, אין מקום שתינתן לשופט קיצבה. מה גם שהממשלה הסתמכה בענין זה על חוק הגימלאות לעובדי המדינה. חשבנו שמה שנאה לעובדי המדינה, על אחת כמה וכמה נאה לשופטים. אך לאחר דיון בתקבלה הפשרה שלפניכם. אם השופטים עוררו את הענין מחדש, מותר גם לי לאמר כי לדעתי אם שופט הועבר מכהונתו על-ידי בית-דין משעתי, אין שום מקום לשלם לו קיצבה בשום מקרה.

אני מציע לכם לקבל את הנוסח המוצע בענין זה.

ש. רוזנברג:

אני תומך בהצעת הממשלה. לא רק שאין הצדקה לשנות בענין זה ממה שנהוג לגבי עובדי מדינה, אלא שיש לנהוג לגבי שופטים ביתר חומרה. ותהיה זו דוגמה רעה מאוד לעובדי המדינה, אם שופט שהועבר מכהונתו יקבל לאחר זאת גימלה, בעוד שפקיד אינו מקבל גימלה במקרה כזה. אך אני רואה הצדקה לסיפא של הסעיף בכך שבעוד שלגבי עובד המדינה יש אפשרות לענוש מבלי לפסול אותו באופן מוחלט, הרי לגבי שופט אין מקום לפשרות ויש הכרח להעבירו מכהונתו.

ש. יוניצ'מן:

דעתי בענין זה שונה. הדרישות שאנחנו מציינים לשופטים הן שונות. ויש מקרים שבגלל חומרת הדרישות לגבי שופטים, אין מקום ששופט ימשיך לכהן, אך אין לשלול ממנו את הגימלה. לדעתי, בשני המקרים הראשונים של העברה מכהונה, צריכה הגימלה להינתן לו באופן אוטומטי, אלא אם הוחלט אחרת על-ידי בית-הדין המשעתי. לגבי המקרים האחרים אני מסכים לשלילת קיצבה אוטומטית.

אני רוצה לשאול אם שופט שהועבר מתפקידו מפני שנהג שלא כהלכה או באופן שאינו הולם את מעמדו, יכול להמשיך להיות עורך דין?

מדוע לא?

ח. כהן:

ד. בר-רב-האי: אני מקבל את הנוסח המוצע. הכלל צריך להיות

שם מעבירים שופט מכהונתו, אין הוא מקבל

גימלה. אבל אם ההעברה מכהונה היתה לפי הסעיפים-הקטנים (1) ו(2), יוכל בית-הדין המשעתי להחליט שתינתן גימלה.

לא ברור בפני מי צריך להמליץ. אני
חושב שהכוונה היא למסור לבית-הדין המשפטי

ח. צדוק:

את הסמכות לקבוע בענין זה.

לדעתי, אין למסור בידי בית-הדין סמכות
לשנות את שיעורי הגימלה המגיעה.

ד. בר-רב-האי:

1. הוחלט: לקבל את ההצעה לכתוב במקום "מן הדין וסן הצדק" - "סן הראוי".
 2. לקבל את ההצעה לכתוב במקום "רשאי להמליץ" - "רשאי לקבוע".
 3. לדחות את הצעת ד. בר-רב-האי למחוק את המלים "על שיעור" ולאפשר לבית-הדין המשפטי לקבוע רק אם הגימלה מגיעה או אינה מגיעה לשופט שהועבר מכהונתו.
 4. לדחות את הצעת ש. יוניצ'מן לקבוע כי בשני המקרים הראשונים של העברת שופט מכהונתו תינתן לשופט הגימלה באופן אוטומטי, אלא אם יחליט בית-הדין אחרת.
- הסתייגות לש. יוניצ'מן.

2. חוק הדיינים (תיקון).

בזמנו החלטנו ללכת בחוק זה בעקבות חוק
השופטים, ולהכניס בו אותם תיקונים שיתקמו

היו"ר ז. ורהפטיג:

על-ידינו בחוק השופטים.

בקריאה הראשונה של החוק הצעתי שתהיה
השוואה בין שופטים ודיינים, והבאתי טבלה

ש. יוניצ'מן:

מסויימת.

אינני יכול למסור כרגע פרטים בענין זה.
אוכל להביא את חומר לישיבה הבאה.

ח. כהן:

ש. רוזנברג: הגישה האוטומטית בענין זה אינה תמיד צודקת.
אם ועדת הכספים קובעת את הכללים לגבי שירות
קודם ומכניסה מוסדות מדינה וכו', הרי אין בכך צדק לגבי רבנים ודיינים,
שבמקרים רבים אין הוראות אלו חלות על תקופות כהונה קודמות שלהם.

הייתי מציע שיו"ר הוועדה בשם הוועדה
יתקשר עם יו"ר ועדת הכספים ויבקש ממנו שובר זה יתוקן. הייתי שמח מאד
לו היה היועץ המשפטי מצטרף לפניה זו.

ח. צדוק: ועדת הכספים יכולה לקבוע רשימה אחת של
מוסדות לגבי אחד משני החוקים האלה,

ורשימה אחרת לגבי החוק השני.

בשלב הנוכחי הייתי מציע שיו"ר הוועדה
יברר מהי עמדת ועדת הכספים בענין זה. נדמה לי שמוקדם לצביע מצדנו
משאלה. הוועדה המוסמכת לענין זה היא ועדת הכספים. אם השאלה מענינת
אותנו, אנחנו יכולים לחילה לברר מהי עמדת ועדת הכספים, ולאחר מכן,
אם יהיה מקום לכך, להביא את משאלתנו, לאחר שנקיים על פני דיון.

אני מבקש לברר גם את השאלה של חשיבות
החוקים ורשימת רשימת מוסדות לצורך זה

ש. יוניצ'מן:

הוחלט: 1. לקבל את כל התיקונים שנתקבלו בחוק השופטים (תיקון).

2. יו"ר הוועדה יברר את עמדת ועדת הכספים לגבי הכנסת תיקון ברשימת המוסדות שתקופת השירות בהם נלקחת בחשבון, על-מנת לכלול שירות קודם של רבנים ודיינים.

3. חוק החכרת קרקעות (הוראת שעה).

ס. אלון: סעיף 2 לחוק נתקבל על-ידי הוועדה בנוסח מתוקן, וכן הוחלט להוסיף לסעיף הוראה שבקשר לחישוב של הורשה יש לנהוג לפי סעיף 18 לחוק ההתיישנות.

סעיף 3.

ס. אלון: לאור התיקון שנתקבל בסעיף 2, אני מבקש להוסיף אחרי המלים "מטעם המדינה" - "או מטעם רשות הפיתוח, הכל לפי הענין".

ח. צדוק: במידה שיפסקו למחזיק בקרקע קרקע אחרת, נדמה לי שהעמדתה של הקרקע האחרת לרשותו צריכה להיות תנאי לסילוקו מן הקרקע. ואינני יודע אם המלים "אם נתמלאו הוראות חוק זה" מספיקות.

היו"ר ז. ורהפטיג: האם ברור כי עומס ההוכחה בענין מסירת ההודעה הוא על המדינה או רשות הפיתוח?

ס. אלון: ודאי.

ס. סנה: אני מציע לקבוע את הזמן שבין מסירת ההודעה ובין הסילוק.

ס. אלון: יש בענין זה הוראות בסעיפים מאוחרים יותר.

להערתו של ח"כ צדוק: אפשר לכתוב במקום "ואלא אם נתמלאו הוראות חוק זה" - "ואלא אם הועמדו לרשותו מקרקעין אחרים לפי הוראות חוק זה".

ח. כהן: המלים "אם נתמלאו הוראות חוק זה", כוללות גם את האפשרות שאין צורך למסור קרקע אחרת.

ש. רוזנברג: הייתי מציע לאמר: "החליטה המדינה לסלק את המחזיק במקרקעין לפי חוק זה, תמסור לו הודעה כי היא עומדת לדרוש את סילוקו לפי חוק זה".

ס. סנה: אני תומך בהצעה לכתוב במקום "ואלא אם נתמלאו הוראות חוק זה" - "ואלא אם הועמדו לרשותו מקרקעין אחרים לפי חוק זה". הסעיפים הבאים אח"כ אינם פותרים את שאלת הזמן, ואני מציע לקבוע לכך זמן מתקבל על הדעת.

החוק הזה בא להבטיח את זכויותיהם של אותם חקלאים אשר על פי השינוי בחוק ההתיישנות יאבדו את זכותם על הקרקע. זה חוק להגנה על אלה שלפי אותו תיקון מצב הודעה ונדיון הזה צריכים אנו, לדעתי, להיות נאמנים לרוח הצעת החוק, אשר כוונתה להקל.

ד. בר-רב-האי :

מסעיף 3 מתקבל רושם כאילו התנאי העיקרי לסילוק מן הקרקע הוא מסירת ההודעה. לדעתי, צריכים אנו לכתוב בסעיפים זה שלא יסולק אדם מן הקרקע אלא אם נתמלאו התנאים הבאים, ולמנות את התנאים לסילוק מן הקרקע, בתוכם גם מסירת ההודעה. סעיף 3 צריך להיות סעיף מסגרת לתנאים השונים הנדרשים כדי שאשר יהיה לסלק אדם מן הקרקע.

ב. אזניה :

הייתי מציע לנסח את הסיפא של הסעיף כך : "לאחר שנתמלאו הוראות חוק זה, ואלא אם נמסרה לו תחילה הודעה מטעם המדינה".

ח. רו בין :

אני מציע לכתוב בסוף הסעיף באופן ברור : "אלא אם נמסרה לו אדמה אחרת בהתאם להוראות חוק זה".

ח. כהן :

את זאת איננו יכולים לקבל.

אני מציע לאמר : "לא יסולק מחזיק ממקרקעין שהוא מחזיק בהם אלא אחרי שנתמלאו הוראות חוק זה". אפשר לאמר במקום הוראות חוק זה - "הוראות סעיף 6", מפני שסעיף 6 כולל הכל.

בסעיף 6 אני מוכן לקבל את התוספת המוצעת על-ידי ח"כ רו בין, שתועמד לרשותו קרקע אחרת. אבל בסעיף זה יש לקבוע את העיקרון.

ט. שנה :

אני חוזר לשאלת הזמן. אני חושב שהתנאים הטבעיים מחייבים קביעת תקופה של שנה, מפני שזה כולל את כל התהליך של עיבוד הקרקע.

אני חושב שיש להכניס את התיקון שהוצע על-ידי ח"כ רו בין דוקא בסעיף 3. סעיף 6 מדבר על דרכי הביצוע. מגמת החוק נקבעת דוקא בסעיף 3.

ח. רו בין :

בשבילי חשוב לא הסגנון אלא התוכן. הודעת הממשלה, שהיתה בתוספת לתיקון לחוק ההתיישבות, היתה תוצאה של פשרה, אשר לפיה איש לא יישאר בלי קרקע, אם לפני כן היה לו קיום חקלאי. וניסוח החוק צריך להבהיר את הכוונה הזאת. לפי מה שאני יודע מהפרקטיקה, מהר מאוד מסלקים אדם מהאדמה, ולאט מאוד הוא מקבל סידור אלטרנטיבי. אני חושב שאנחנו רשאים לדרוש להבטיח את הדבר הזה.

ח. כהן :

מכיון שח"כ רו בין אמר כי הממשלה הודיעה כי איש לא יישאר בלי אדמה, אני חייב להעיר כי לדעתי זוהי אימרה יותר מדי כוללת. אמרנו שאדם שהורד מהקרקע שלו על-ידי התיקון לחוק ההתיישבות, ולא היה מורד מסבה אלמלא כן, לאדם זה ולו בלבד אנחנו נציע החכרת מקרקעין, בכדי שיהיה לו קיום, אם אחרת אין לו קיום. יש מקרים אשר גם לפי חוק זה לא נצטרך להעמיד קרקע אחרת, ולפיכך לא נוכל לאמר כי בכל מקרה של סילוק מן הקרקע תינתן תחילה קרקע אחרת. אני מסכים שתנתן קרקע אחרת לפני הסילוק, במקרה שהמחזיק בקרקע זכאי לקרקע אחרת.

כאשר נדבר על ההתחייבות ליהנות להחכיר מקרקעים למחזיק בקרקע, לא תהיה לי התנגדות לא רק להחכיר מקרקעים אלא גם להעמידם לרשותו הסופית.

ח. צדוק :

אני קצת חושש מהנוסח הכולל. ישנן פה שלוש אפשרויות: האחת - שההודעה נמסרה ועברה התקופה שנקבעה לכך מבלי שהמחזיק בקרקע ביקש קרקע אחרת; השניה - שהמחזיק בקרקע הגיש בקשה, והדיון בה נסתיים בהחלטה שלילית; השלישית - שהמחזיק בקרקע הגיש בקשה, והוחלט לתת לו קרקע אחרת. רק במקרה השלישי תנאי מוקדם לסילוק מן הקרקע הוא העמדת קרקע אחרת לרשותו. אולי מוטב שנגיד את שלושת הדברים: לא ביקש קרקע אחרת, אפשר לסלקו מן הקרקע עם גמר התקופה שנקבעה להגשת הבקשה; ביקש ונדחתה בקשתו - אפשר לסלקו מיד עם קבלת ההחלטה; ביקש ונתקבלה בקשתו - אפשר לסלקו רק לאחר שמעמידים לרשותו

ח. רובין:

אני מצטרף להצעה זו.

ח. כהן:

בענין מסירת ההודעה אני מציע ניסוח זה:
"המדינה או רשות הפיתוח, הכל לפי הענין, תמסור למחזיק במקרקעין הודעה, כי היא עומדת לדרוש את סילוקו מהמקרקעין בתוקף חוק ההתיישנות. בהודעה יפורטו זכויות המחזיק במקרקעין לפי חוק זה והמועדים אשר בהם הוא צריך להגיש את בקשתו לפי סעיף 6 - לחוק".

1. הוחלט: לדחות את הצעת מ. סנה האומרת לכתוב במקום הסיפא: "אלא לאחר שהועמדו לרשותו מקרקעין אחרים, בהתאם להוראות חוק זה".

הסתייגות למ. סנה.

2. לדחות את הצעת ז. ורהפטיג האומרת: "אלא לאחר שנתמלאו הוראות חוק זה והוצע לו כדין שטח הקרקע המגיע לו בהתאם לסעיפים 4 ו-6".

3. לקבל את הצעת ח. צדוק האומרת לנסח את שלוש האפשרויות: במקרה שהמחזיק בקרקע לא הגיש בקשה אפשר לסלקו עם גמר התקופה להגשת בקשה; במקרה שהגיש ונדחתה בקשתו - עם ההחלטה על כך; במקרה שהגיש ונתקבלה בקשתו - עם העמדת מקרקעים אחרים לרשותו.

4. לקבל כסעיף נפרד את הניסוח הבא: "המדינה או רשות הפיתוח, הכל לפי הענין, תמסור למחזיק במקרקעים הודעה כי היא עומדת לדרוש את סילוקו מהמקרקעים בתוקף חוק ההתיישנות. בהודעה יפורטו זכויות המחזיק במקרקעים לפי חוק זה והמועדים אשר בהם הוא צריך להגיש את בקשתו לפי סעיף 6... לחוק".

מ. סנה:

אני מציע להוסיף שההודעה תימסר למחזיק בקרקע שנה לפני המועד שנקבע לסילוק.

ש. רוזנברג:

אני מציע: ששה חודשים.

ח. כהן:

שמוטרים הודעה אין קובעים מועד לסילוק. בהתאם לשלוש האפשרויות שנקבעו על-ידי הוועדה, ברור מתי אפשר לסלק מן הקרקע את המחזיק בה, ואני חושב שאין כאן מקום לקביעת זמן.

ש. רוזנברג:

אני מציע להוסיף, אם כן, בסעיף 6, שאי-אפשר יהיה לסלק את המחזיק בקרקע באמצע עונה, כל עוד לא הוריד את יבולו.

ח. רובין:

אני מציע להכניס את נוסח ההודעה לתוספת.

אשר להצעת ח"כ סנה, אני מציע לאמור שהסילוק מן הקרקע לא יהיה לפני עמדת חצי שנה ממסירת ההודעה.

נוסף על כך, יש בחוק הקרקעות הוראה שגם אם מישהו מסיג גבול, הוא מוגן לגבי היבול שהוא זרע אותו. אני מציע או לאזכר את אותו הסעיף, או להזכיר עליו כאן.

ב. אזניה:

אני יושב לקבל את דעת היועץ המשפטי בענין זה. ואני שואל אם על-ידי קביעת ההוראה בענין הורדת היבול אין אנו יוצרים מצב שבו עד שיסולק יבול אחד, יהיה יבול שני?

ח. צדוק:

אני נוטה לקבל את הצעת ח"כ רובין ורובנברג אבל כולנו מדברים פה במטרייה בלתי ילועה לנו, והייתי מציע שלהמשך הדיון נזמין את נציגי משרד החקלאות ורשות הפיתוח ואולי אף נדחה את ההצבעה בנקודה זו עד לשמיעת חוות דעתם.

ח. כהן:

אני חייב להודיע כי אם תתקבל אחת משתי התוספות המוצעות כאן - הן בענין קביעת הזמן והן בענין הורדת היבול - תצטרך הממשלה לרשום הסתייגות.

היו"ר ז. ורהפטיג:

נדחה את המשך הדיון בענין זה ליום ב' הבא.

היו"ר ז. ורהפטיג:

הפנו את תשומת לבי לאי-התאמה שיש בין הוראות חוק הכנסת בדבר כינוס המושב השני של הכנסת ארבעה שבועות אחרי סוכות (סעיף 31 לחוק הכנסת), ובין הוראות חוק הבחירות.

ב. אזניה:

יש צורך להוסיף משהו לגבי שנת בחירות.

ה. ברגר:

צריך להגיד כי בשנת בחירות חל בענין זה אותו סעיף הקובע כי נוס הכנסת עשרה ימים לאחר פירסום תוצאות הבחירות.

היו"ר ז. ורהפטיג:

היות וזוהי בעיה של חוק יסוד, שבה יש יזמת חקיקה לוועדה, חשתי שצריך יהיה כי הוועדה תציע הצעת תיקון בענין זה. אם אין לכך התנגדות, וכדי למנוע העלאת שאלות תקנוניות, אני אצעה - לאחר בדיקת הענין - לקריאה טרוםית בכנסת, כהצעת חוק פרטית, ואציינן שזוהי בעצם הצעה של ועדת החוקה, שרק למען הסדר אני מביאה כהצעה פרטית.

הישיבה ננעלה ב-12.45.